

Nr 915

Av herr **Hedin m. fl.**, om skyldighet att samråda med kyrkoråd i stadsplanefrågor.

(Lika lydande med motion nr 810 i Första kammaren)

Behovet av andlig omvårdnad och vård är mycket stort i vår tid, inte minst genom den snabba utvecklingen inom alla områden. Många människor blir stressade, och många känner sig hemlösa i vårt samhälle. Att så är fallet kommer till uttryck bl. a. genom att allt fler hänger sig åt den verklighetsflykt som missbruk av alkohol och narkotika innebär och att många — drygt 1 000 personer per år — väljer den desperata åtgärden att taga sitt eget liv.

Svenska folkets behov av och önskemål om andlig hjälp och kontakt kommer också till uttryck i att 98 % av befolkningen kvarstår i svenska kyrkan trots att det numera är mycket lätt att begära sitt utträde. Av dem som utträtt tillhör f. ö. en del skilda frikyrkosamfund. Härtill kommer många naturaliserade invandrare som tillhör annan religion och därför inte sökt inträde. Svenska folkets anknytning till svenska kyrkan och andra kyrkosamfund torde därför vara nära hundra procentig.

Det är angeläget att kyrka och frikyrka även framdeles har organisatoriska och ekonomiska förutsättningar att motsvara medborgarnas behov och önskemål av andlig vård.

I detta sammanhang är inte minst kyrkans byggnader av betydelse. Vid utbyggnad av nya tätortsområden måste därför utrymme beredas för kyrkobyggnader, församlingshem och andra kyrkliga lokaler i centrala delar av tätbebyggelsen. När det gäller planeringen av kyrkliga lokaler är det väsentligt att församlingarna på ett så tidigt stadium som möjligt får kännedom om de planer som utarbetas. På många håll sker en fortlöpande kontakt mellan stadsplanemyndigheter och kyrkoråd. I andra fall föreligger ej något sådant samarbete.

Samråd mellan den borgerliga och kyrkliga kommunen är i visst avseende reglerat i lag. I församlingsstyrelselagen heter det sålunda i § 69:

»Innan förslaget till utgifts- och inkomststat uppgöres, skall kyrkorådet samråda med kommunens styrelse.»

Det måste anses vara rimligt att den borgerliga kommunen på motsvarande sätt ålägges att samråda i de för kyrkan så viktiga byggnads- och stadsplanefrågorna. Ett sådant samråd bör lämpligen ske med kyrkorådet.

I byggnadsstadgans § 14 talas om att den som upprättar stadsplan skall samråda med kommunens styrelse eller annat organ som fullmäktige bestämmer samt med myndigheter, sammanslutningar och enskilda personer. Lagtexten är icke preciserad, och det är oklart vilka myndigheter och personer som avses. I varje fall synes bestämmelserna ej ha tolkats så att den borgerliga kommunen har skyldighet att samråda med den kyrkliga i dessa avseenden.

Enligt 17 § i byggnadsstadgan skall exemplar av den *färdiga* planen tillställas, »där så finnes erforderligt, jämväl kyrkorådet».

Då ett sådant samråd skulle vara av stort värde, föreslår vi att byggnadsstadgan får en ändrad lydelse i så måtto att i § 14 stadgas skyldighet till samråd med kyrkorådet.

Med stöd av vad vi här anfört hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om sådan ändring av byggnadsstadgans 14 § att däri föreskrives skyldighet att samråda med kyrkorådet i planfrågor.

Stockholm den 28 januari 1969

Carl Eric Hedén (m)

Ove Nordstrandh (m)

Tore Nilsson (m)
i Agnäs

Per Petersson (m)
i Gäddvik